

NORSK LOVTIDEND

Utgitt etter offentlig tiltak ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 6	Utgitt 13 februar	1948
	Innhold.	Side
Kunngj. om trikinose		115
Bestem. om omsetn. av halm fra Trøndelagsfylkene		116
Skr. om nye helseforskrifter for Skedsmo		116
» om oppsynet under vårtorskefiskeriet i Møre og Romsdal		116
» om anvendelse av bygningsloven i visse strøk i Nord-Rana		117
» om regulering av Klosterjordene i Skien		117
» om vedtekt til § 8 i bygningslova m. v. for Ardal herad, Sogn og Fjordane fylke		119
» om vedtekt til bygningslovens § 57 a for Kirkenes		119
» om byplanvedtekter for Bjørnevatn i Sør-Varanger		120
Kunngj. av Grunnlovsbestemmelse om forandr. av Grunnlovens § 61		121
Lov om endr. i skattelov for landet		121
» om do. for byene		123
Res. om forbud mot fangst m. v. på Newfoundlandfeltet		124

Kunngjøring fra Landbruksdepartementet om trikinose. 30 janr.

I medhold av § 15 i lov av 14 juli 1894 om foranstaltninger mot smittsomme husdyrsykdommer med tilleggslover bestemmes for Trondheim by og Strinda herred i Sør-Trøndelag fylke:

§ 1. Det er forbudt å fallby, forhandle, kjøpe eller motta skyller og slakteavfall til dyremat med mindre disse er godt gjennomkokt.

§ 2. Det er forbudt å omsette fra eller innen området levende pelsdyr i fangenskap (rev, mink osv.). Alle skrotter og organer av pelsdyr skal brennes straks etter at prøve er tatt, jfr. § 3.

§ 3. Enhver eier eller besitter av pelsdyr i fangenskap (rev, mink osv.) pålegges ved pelsingen å sende distriktsveterinæren i Strinda materiale av hvert kadaver av pelsdyr til undersøkelse for trikinose. Det vises nærmere herom til § 8, 2net ledd i Landbruksdepartementets forskrifter om trikinose av 21 september 1946.

§ 4. Eiøre (besittere) av pelsdyr i fangenskap i Strinda pålegges å la distriktsveterinæren inspisere pelsdyrgårdene og å etterkomme de påbud som han gir for å sikre at denne kunngjøring og forskriftene av 21 september 1946 etterleves.

30 janr. § 5. Levende svin som i Strinda selges til slakt skal sendes til Trondheim offentlig godkjente slaktehus til trikinundersøkelse. Slakt av svin, som selges i Strinda, skal sendes Trondheim offentlige kjøttkontrollstasjon til undersøkelse for trikinose.

§ 6. Fylkesmannen i Sør-Trøndelags kunngjøring av 16 oktober 1947 om koking av skyller oppheves.

§ 7. Fylkesmannen i Sør-Trøndelag gis fullmakt til å dispensere fra disse bestemmelser.

§ 8. Disse bestemmelser trer i kraft straks.

§ 9. Overtredelse av disse bestemmelser er straffbar.

31 janr. **Bestemmelser om omsetning av halm fra Trøndelagsfylkene til andre distrikter.**

(Gitt 31 januar 1948 av Forsynings- og gjenreisningsdepartementet i medhold av lov av 14 mai 1917 om foranstaltninger til å sikre og ordne landets forsyning med livsfornødenheter og andre varer, og kongelig resolusjon av 26 januar 1945.)

§ 1. Forsynings- og gjenreisningsdepartementets bestemmelser om omsetning av høy fra Sør- og Nord-Trøndelag av 19 august 1947 utvides til også å omfatte halm.

§ 2. Disse bestemmelser trer i kraft straks.

31 janr. **Skrivelse fra Sosialdepartementet.**

I henhold til § 11, se § 4, i sunnhetsloven av 16 mai 1860 med senere endringer, jfr. kongelig resolusjon av 23 mai 1947, gis her ved stadfesting på nye helseforskrifter for Skedsmo herred, Akershus fylke, vedtatt av herredstyret i møte 28 november 1947.

De nye helseforskrifter for Skedsmo er de samme som de ved kongelig resolusjon 3 desember 1937 stadfestede helseforskrifter for Nittedal (jfr. Norsk Lovtidend 1. avd. 1937, side 1245 ff.), dog med følgende tilføyelse til § 13 som nytt annet ledd:

I tettbebyggede strøk kan bestemmes at gårdeiere skal være pliktige til å la tømning av privet og søppelbeholdere besørge av kommunens renholdsverk og herfor betale en avgift som fastsettes av kommunestyret med vedkommende departements approbasjon i henhold til lov av 8 juni 1928. Helserådet kan frita gårdeiere fra plikten når forholdene i det enkelte tilfelle taler for det.

31 janr. **Skrivelse fra Fiskeridepartementet.**

Fiskeridepartementet har bestemt at oppsynet under vårtorskefiskeriet i Møre og Romdal skal settes i kraft tirsdag 3 februar 1948.

Skrivelse fra Forsyningsdepartementet.

31 janr.

I henhold til § 1 i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 bestemmer departementet at loven skal gjøres gjeldende for området i Nord-Rana herred, Nordland fylke, innenfor disse grensene:

1. Båsmoen, Ytteren og Selfors.

Fra Rabbenbekkensutløp — Ranelva — Ranfjordens nordre og vestre strandlinje til grensen mellom Steinneset gnr. 133 bnr. 34 og 35 og Løkberg gnr. 136 bnr. 1 — grensen mellom nemnte eiendommer til et punkt 500 m fra strandlinjen — rett linje nordøstover til skillet mellom Steinneset gnr. 133 bnr. 34 og 35, Engeshaug gnr. 132 bnr. 5 og Kråkdal gnr. 132 bnr. 11 — rett linje østover, når foten av Tømmerhaugen krysser Yttraskarveien, til foten av Yttrafjellet — rett linje sørøstover til det sted gårdsveien fra Ytteren når Slettabekken — langs foten av Loftfjellet til Rabbenbekken, 500 m nord for Ranelva — Rabbenbekken.

2. Gruben.

Mo bygrense — Ranelva — Storslettaurbekken, følger bekken og fortsetter sørover til et punkt 70 m fra Svenskevegen — langs denne i samme avstand til foten av Åsen — rett linje sørover til Tveråa — Tveråa — Mo bygrense.

3. Hauknes og Åga.

Mo bygrense — Ranfjordens søndre strandlinje til Kvernengbekken — Kvernengbekken til 500 m fra sjøen — Fjellfoten nordover, svinger østover til veikryss Åga, fortsetter til foten av Vetten — foten av Vetten, følger denne nordvestover og nordøstover — Riksveg 50 i en avstand 100 m — Mo bygrense.

4. Gullsmedvik — Lyngheim.

Ranfjorden — Ranelva — Mo bygrense.

Grensene er tegnet inn på et kart som beror i departementet.

Skrivelse fra Forsyningsdepartementet.

2 febr.

I henhold til § 28, jfr. § 27, i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 stadfester departementet vedtak av Skien bystyre i møte 8 oktober 1947 om regulering av Klosterjordene i Skien.

Samtidig stadfester departementet i henhold til lovens § 3 bystyrets vedtak samme dag om vedtekter i tilknytning til reguleringen.

2 febr.

Vedtektene lyder så:

§ 1. Det regulerte området er vist på planen med reguleringsgrensen. Innenfor denne grense skal bebyggelsen plasseres i forhold til gater og plasser som vist på planen.

§ 2. Innenfor rammen av bygningslovens bestemmelser for trebygninger kan bygningene oppføres av tre hvor dette er vist på planen. For øvrig skal bygningene oppføres av mur eller betong.

§ 3. Foruten til beboelse kan bygninger — angitt på planen som forretningsbebyggelse — innredes til butikker, kontorer, håndverksbedrifter og annen virksomhet som ikke vil medføre ulemper for naboene. Garasjer tillates oppført hvor dette er vist på planen. Industri tillates ikke. Den øvrige bebyggelse innredes bare til boliger.

§ 4.

1. Bygningene skal maksimalt ha de grunnareal som er angitt på planen.
2. Bygningene skal ha de etasjeantall som er angitt på planen.
3. Fra bestemmelsene i punkt 1 og 2 kan bygningsrådet — etter at helserådets uttalelse er hentet — tillate endringer innenfor rammen av bygningsloven, når det er tilrådelig for lysforholdene og bebyggelsens utseende mot gate og gårdsrom. Bygningsrådet skal, når det gjøres unntak fra bestemmelsene om bebygget areal og etasjeantall, sende underretning om de foretatte endringer til vedkommende departement.

§ 5. Bygningenes takform skal godkjennes av bygningsrådet i hvert enkelt tilfelle. Nedskjæringer eller vinduer — unntatt takluker — i takflatene tillates ikke.

§ 6. Bygningene skal ha fasademessigg utstyr på alle sider. Det skal være fasademessig behandling av branngravler som etter bygningsrådets skjønn blir stående synlig i mer enn ett år.

§ 7. Forhager og mellomrom mellom frittstående hus, gårdsrom osv. må gis en tiltalende utforming og behandling. Bygningsrådet kan for disse områder kreve utarbeidet fellesplan, som viser uthus eller garasje, tørkeplass, plass for søppelkasser samt planering, beplantning og inngjerding.

§ 8. Ingen tomt må bebygges før det foreligger godkjent tomtedeling for hele kvartalet, såfremt bygningsrådet finner det nødvendig. Hvis spesielle forhold tilsier det, kan bygningsrådet forlange utarbeidet bebyggelsesplan med høydeoppriss for kvartalet i sin helhet, før anmeldelse av et enkelt bygg behandles.

§ 9. For offentlige bygninger angitt i planen gjelder ikke bestemmelsene i § 4 i denne vedtekt.

§ 10. Bygningsrådet skal ved sin behandling av byggemeldinger ha for øyet at bebyggelsen får en god form og materialbehandling, og at bygningene i samme byggeflukt får en harmonisk utforming.

§ 11. Ved siden av disse vedtekter kommer bestemmelsene i bygningsloven og de alminnelige vedtekter for Skien til anvendelse.

§ 12. Etter vedtektenes ikrafttreden er det ikke tillatt ved private servitutter å etablere forhold som strider mot disse vedtekter.

Skriv frå Forsyningsdepartementet.

2 febr.

I medhald av § 3 i bygningslova frå 22 februar 1924 godkjenner ein vedtak av Ardal heradstyre, Sogn og Fjordane fylke, i møte 15 november 1947 om vedtekt til § 8 og tillegg til tidlegare godkjend vedtekt til § 28 i bygningslova.

Vedtektene skal lyda så:

Til § 8 i bygningslova:

Bygningsrådet kan gjera vedtak om mellombels unnatak frå vedtektene i bygningslova, når det ikkje finst tvil om dei tilhøve unnataka gjeld, og når desse utan alt for store vanskar kan rettast. Slike unnatak kan når som helst takast attende og skal gjelda på vilkår av at den byggjande ved tinglei fråsegn bind seg til kva tid som helst å ta bort eller endra det utførde eller slutta med å nytta seg av mellombels gjeve løyve. Melding om vedtaka skal sendast vedkomande regjeringsdepartement.

Tillegg til tidlegare godkjend vedtekt til bygningslova § 28:

Bygningsrådet kan gjera mindre viktige brigde i stadfeste reguleringar på dei vilkår som er nemnd i bygningslova § 28. Kvart brigde i regulering som vedkjem staten sine eigedomar, skal likevel godkjennast av vedkomande departement i samsvar med § 28, 1 i bygningslova.

Skrivelse fra Forsyningsdepartementet.

2 febr.

I henhold til § 3 i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 stadfester departementet som gjeldende inntil vidare den av Sør-Varanger formannskap, Finnmark fylke, i møte 18 desember 1947, jfr. landkommunelovens § 24, vedtatte vedtekt til bygningslovens § 57 a for Kirkenes.

Vedtekten lyder så:

Tinglysing av hjemmelsbrev på eiendom eller rettighet som nevnt i bygningslovens § 57, punkt 1 og 2 og innføring i grunnboka kan foretas når det blir forevist attest fra oppmålingsmyndighetene om

2 febr. at kart- og oppmålingsforretning er begjært og at gebyr for forretningen og tinglysingsgebyr er innbetalt.

Tilsvarende gjelder for overgang ved arv.

Oppmålingsmyndighetene kan i så fall forlange at grensene er fastlagt i marken før attest utstedes.

5 febr. **Skrivelse fra Forsyningsdepartementet.**

I henhold til § 3 i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 stadfester departementet som gjeldende inntil videre de byplanvedtekter som er vedtatt av Sør-Varanger herredstyre, Finnmark fylke, i møte 11 august 1947 for Bjørnevatn bygningsdistrikt, dog med en del endringer foretatt av departementet.

Vedtektene lyder så:

1. Bebyggelsen skal være åpen. Det tillates ikke oppført hus med branngavl uten at naboen som skal bygge inntil branngavlen bygger samtidig.

2. Bebyggelsen skal ikke være over 2 fulle etasjer. Bygningsrådet kan — innenfor bygningslovens ramme — for enkelte murbygninger tillate at etasjetallet økes hvis det er særlige grunner som taler for det, og hvis det ikke vil bli skjemmende i strøket eller være sjenerende for naboene. En-etasjes bygninger er tillatt, men bygningsrådet må ha for øyet at helhetsinntrykket blir tiltalende.

3. Husene skal plasseres som vist på reguleringsplanen, dog kan bygningsrådet tillate at husene trekkes lenger tilbake på tomtene. På steder hvor husenes plassering ikke er fastlagt i reguleringsplan, skal bygningsrådet godkjenne plasseringen.

4. Bygges 2 hus på samme tomt (våningshus og uthus), gjelder ingen bestemmelse om avstand mellom husene når den sammenlagte grunnflate ikke er over 150 m², jfr. bygningslovens § 115, 2.

5. Bygnings eller bygningers størrelse skal ikke overskride 30 % av tomtens nettoareal.

6. Uthusenes størrelse må ikke overskride 30 m².

7. Bygningsrådet kan tillate takoppbygg på en-etasjes hus, men nedskjæringer eller vinduer i takflate — unntatt takluker — tillates ikke.

8. Butikker (eventuelt med bensinstasjon), lager, mindre verksteder m. v. kan innredes hvor det etter bygningsrådets skjønn ikke medfører ulemper for de omboende.

9. Det er ikke gjerdeplikt. Gjerder skal godkjennes av bygningsrådet. Gjerdene må ikke være over 120 cm høye.

10. Nye tomter må ikke være mindre enn 400 m².

11. Det er ikke murtvang. Trebygninger tillates ikke oppført med større grunnflate enn 150 m².

12. For større byggekomplekser kan bygningsrådet forlange utarbeidet bebyggelsesplaner med høydeoppriss for kvartalet før melding av ett enkelt bygg behandles. 5 febr.

13. Større planeringsarbeider, forstøtningsmurer, lysgraver og lignende som antas å bli skjemmende, tillates ikke.

14. Forhager, mellomrom mellom frittstående bygninger, gårdsrom m. v. må gis en tiltalende utforming og behandling. Bygningsrådet kan kreve utarbeidet plan for slike områder som viser uthus, plantinger, tørkeplasser, plass til søppelkasser og lignende.

15. Etter at vedtektene har trådt i kraft er det ikke tillatt ved private servitutter å opprette forhold som strider mot disse vedtektene.

16. Byplanvedtektene supplerer bygningsloven og bygningsvedtektene.

Kunngjøring av grunnlovsbestemmelse om forandring av Grunnlovens § 61. 6 febr.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

Stortinget har i samhøve med Grunnlovens § 112 27 januar 1948 vedtatt følgende grunnlovsbestemmelse:

Grunnlovens § 61 skal lyde:

Ingen kan vælges til Repræsentant, medmindre han er 21 Aar gammel og har i 10 Aar opholdt sig i Riget samt er stemmeberettiget i det Valgdistrikt, fra hvilket han udkaares.

Dog kan Enhver, som er eller har været Statsminister eller Statsraad, udkaares til Repræsentant ogsaa i Valgdistrikt, hvor han ikke er stemmeberettiget, saafremt han forøvrigt er valgbar.

Denne grunnlovsbestemmelse kunngjøres herved som gjeldende bestemmelse i Kongeriket Norges Grunnlov.

Gitt på Oslo slott 6 februar 1948.

Under Vår hånd og rikets segl

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

Lov om endringer i skattelov for landet av 18 august 1911. 6 febr. Nr. 1.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 31 januar 1948 sålydende:

6 febr.
Nr. 1.

I.

I skattelov for landet av 18 august 1911 skal følgende bestemmelser lyde slik:

§ 16, første ledd:

Mann og hustru lignes under ett for begges samlede formue og inntekt, uansett om hustruen har særeieimidler og derav flytende inntekt, og uansett om noen del av hustruens inntekt er ervervet forut for ekteskapet. Har hustruen hatt inntekt forut for ekteskapet, skal hun dog, når hun sender egen selvangivelse, på begjæring lignes særskilt for sin formue og inntekt, forutsatt at ekteskapet ikke er inngått i de tre første måneder i inntektsåret. Hustruen kan ellers ved å innsende særskilt selvangivelse oppnå at den under ett beregnede skatt blir fordelt mellom henne og mannen forholdsmessig etter enhvers formue og inntekt. Når ektefeller er separert eller til stadighet lever atskilt fra hinannen, lignes de særskilt.

§ 44, nytt siste ledd:

Hustru, som etter § 16 blir lignet under ett med sin mann for inntekt ved arbeid utenfor hjemmet, kan ved ligningen kreve fradrag for et beløp som svarer til en fjerdedel av denne inntekt, dog høyst med kr. 500. Har ektefellene hjemmeværende barn under 14 år, kan fradrag som nevnt kreves for et beløp som tilsvarer to femtedeler av hustruens arbeidsinntekt, dog høyst med kr. 1 200, og har de to eller flere hjemmeværende barn under nevnte alder, med et beløp som svarer til en halvdel av hustruens arbeidsinntekt, dog høyst med kr. 1 500. Bestemmelsene i dette ledd gjelder ikke når hustruens arbeidsinntekt skriver seg fra mannens eller ektefellenes felles bedrift.

§ 75, sjette ledd:

Når enslig forsørger på grunn av sitt erverv må holde daglig hushjelp av omsyn til hjemmeværende barn som det kan kreves klassefradrag for, blir vedkommende hushjelp ved klasseansettelsen å regne som forsørget. Klassefradrag tilstås bare for 1 hushjelp. Skattepliktig som har krav på klassefradrag for hushjelp etter disse regler, kan i stedet for klassefradrag kreve fradrag for et beløp som svarer til to femtedeler av inntekten, dog høyst med kr. 1 200 dersom han har et hjemmeværende barn under 14 år og for et beløp som svarer til en halvdel av inntekten, dog høyst med kr. 1 500 dersom han har to eller flere hjemmeværende barn.

II.

6 febr.

Bestemmelsene i denne lov gjelder første gang ved ligningen for 1948—49. Nr. 1.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 6 februar 1948.

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

Lov om endringer i skattelov for byene av 18 august 1911. 6 febr. Nr. 2.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 31 januar 1948 sålydende:

I.

I skattelov for byene av 18 august 1911 skal følgende bestemmelser lyde slik:

§ 11, første ledd:

Mann og hustru lignes under ett for begges samlede formue og inntekt, uansett om hustruen har særeiemidler og derav flytende inntekt, og uansett om noen del av hustruens inntekt er ervervet forut for ekteskapet. Har hustruen hatt inntekt forut for ekteskapet, skal hun dog, når hun sender egen selvangivelse, på begjæring lignes særskilt for sin formue og inntekt, forutsatt at ekteskapet ikke er inngått i de tre første måneder i inntektsåret. Hustruen kan ellers ved å innsende særskilt selvangivelse oppnå at den under ett beregnede skatt blir fordelt mellom henne og mannen forholdsmessig etter enhvers formue og inntekt. Når ektefeller er separert eller til stadighet lever atskilt fra hinannen, lignes de særskilt.

§ 38, nytt siste ledd:

Hustru, som etter § 11 blir lignet under ett med sin mann for inntekt ved arbeid utenfor hjemmet, kan ved ligningen kreve fradrag for et beløp som svarer til en fjerdedel av denne inntekt, dog høyst med kr. 500. Har ektefellene hjemmeværende barn under 14 år, kan fradrag som nevnt kreves for et beløp som tilsvarer to femtedeler av hustruens arbeidsinntekt, dog høyst med kr. 1 200, og har de to eller flere hjemmeværende barn under nevnte alder, med et beløp som svarer til en halvdel av hustruens arbeidsinntekt, dog høyst med kr. 1 500. Bestemmelsene i dette ledd gjelder ikke når

6 febr. hustruens arbeidsinntekt skriver seg fra mannens eller ektefellenes Nr. 2. felles bedrift.

§ 68, sjette ledd:

Når enslig forsørger på grunn av sitt erverv må holde daglig hushjelp av omsyn til hjemmeværende barn som det kan kreves klassefradrag for, blir vedkommende hushjelp ved klasseansettelsen å regne som forsørget. Klassefradrag tilstås bare for 1 hushjelp. Skattepliktig som har krav på klassefradrag for hushjelp etter disse regler, kan i stedet for klassefradrag kreve fradrag for et beløp som svarer til to femtedeler av inntekten, dog høyst med kr. 1 200 dersom han har et hjemmeværende barn under 14 år og for et beløp som svarer til en halvdel av inntekten, dog høyst med kr. 1 500 dersom han har to eller flere hjemmeværende barn.

II.

Bestemmelsene i denne lov gjelder første gang ved ligningen for 1948—49.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 6 februar 1948.

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

6 febr.

Kongelig resolusjon.

1. I henhold til § 1 i lov av 6 mars 1935 om fredning av sel skal det i året 1948 være forbudt å fange, jage, anskytte eller drepe sel og klappmyss eller medvirke dertil i tiden før 10 mars på Newfoundlandfeltet, så langt nord som til 53° n. br.

2. Overtredelse av dette forbud straffes med bøter eller med fengsel inntil 3 måneder.

På samme måte straffes reder som har gitt ordre til overtredelsen. Likeså skipsfører eller fangstleder — når overtredelsen er begått av noen av mannskapet eller av deltakere i ekspedisjonen — såfremt han ikke godtgjør at han har gjort det han kan for å hindre overtredelsen.

Den ulovlige fangst eller dens verdi blir å inndra til fordel for statskassen. Dessuten kan fartøy og fangstutstyr eller verdien av dette inndras helt eller delvis når rederen eller skipsføreren eller fangstlederen er straffskyldig etter denne bestemmelse.

Utgiver: Statsråd-sekretær Leif Østern.